

przypuszczenia, że istniał jeszcze jeden wał obecnie prawie nie widoczny.

W celu zorientowania się w chronologii obiektu, założono na terenie grodziska trzy wykopy. Wykop nr I zlokalizowano u podnóża wału zaporowego od strony północnej (Ryc. 14) nr II na nasypie wału od strony południowej i nr III w partii międzywał nad zboczem od strony rzeki. W trakcie badań uzyskano dość pokaźną ilość skorup wczesnośredniowiecznych (X — XI w.) oraz lużyckich (2 sztuk). Chronologie grodu należy przyjąć na czasy wczesnośredniowieczne.

Znikomy materiał lużycki narazie trzeba wiązać z istnieniem być może osady otwartej.

We wsi Klecie wzmiankowanej w źródłach prawdopodobnie już pod rokiem 1105 (?)²⁾, gdzie w XIV w. (a może wcześniej) znajdował się kościół pod wezwaniem św. Świerada³⁾, przeprowadzono badania powierzchniowe, które pozwoliły ustalić pierwotne położenie osady.

2. T. Wojciechowski, Szkice historyczne XI w. Warszawa 1925 s. 43.
3. Jana Długosza, Liber beneficiorum diocensis Cracoviensis, II s. 246, 247. W XV wieku kościółek jest już zapomniany, pisze o tym K. Sko-

Miejsce to znajduje się w odległości około 500 m od szosy Pilzno — Jasło w miejscu gdzie w czasie I-ej wojny światowej zbudowano kaplicę cmentarną oraz zlokalizowano cmentarz wojskowy (Ryc. 15). Osada została prawdopodobnie zniszczona, gdyż na powierzchni występują ułamki naczyń, które można odnieść do XI—XIII wieku.

We wsi Krajowice zlokalizowano relikty zamczyska zwanego „Golesz”. Zameczek ten był w średniowieczu własnością Benedyktynów Tynieckich i mieszkał w nim zarządca dóbr w/w klasztoru nad Wisłoką. Do chwili obecnej zachowały się fragmenty murów oraz wał ziemny. Umocnienia ziemne przypominają grodzisko pierścieniowate. Materiał ceramiczny znaleziony na powierzchni pozwala przyjąć istnienie na tym terenie grodziska wczesnośredniowiecznego datowanego na XI—XIII wiek.

wroński, Z dziejów osadnictwa nad Wisłoką w XIV wieku. Księga pamiątkowa ku czci prof. dr Jana Dąbrowskiego, Mediaevalia, Warszawa 1960, s. 133.

TADEUSZ AKSAMIT

Sprawozdanie z działalności Ośrodka Archeologicznego w Rzeszowie w latach 1960 i 1961

Jak wynika z dotychczasowych badań Ziemia Rzeszowska odegrała ważną rolę w pradziejach Polski. W ramach niniejszego artykułu nie można dokładniej omówić wyników prac archeologicznych z powodu sprawozdawczego charakteru tego opracowania. Trzeba jednak zaznaczyć, że niejednokrotnie ulegają one zmianie wskutek odkrycia nowych zabytków archeologicznych.

Przystępując do omówienia działalności Ośrodka Archeologicznego w Rzeszowskim¹⁾ należy z naciskiem podkreślić, że systematyczne prace terenowe nigdy nie były prowadzone na tak dużą skalę jak w okresie sprawozdawczym²⁾.

Świadczą one o bardzo aktywnej pracy naszego Ośrodka.

Prace naukowo badawcze po większej części są kontynuacją badań lat poprzednich. Przyczyniły się one do poznania stanowisk archeolo-

gicznych dotychczas nieznanymi, względnie znanych w małym stopniu oraz spowodowały prowadzenie badań o charakterze zwiadowczym i powierzchniowym. Uzyskano olbrzymią ilość materiału, które są w trakcie opracowania.

Na podstawie prac terenowych pracownicy naukowcy o najdawniejszej przeszłości naszego regionu informują w publikacjach naukowych specjalnych oraz codziennej prasie miejscowej. Oprócz tego prowadzona jest akcja odczytowa w różnych środowiskach naszego województwa. Do bardzo ważnych prac należy wystawiennictwo zabytków odzwierciedlające najnowsze wyniki badań archeologicznych.

Duża aktywność Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego byłaby nie możliwa, gdyby nie serdeczne odnośnienie się naszych władz wojewódzkich oraz wydatne poparcie finansowe ze strony władz miejskich i powiatowych³⁾.

1) Przez Archeologiczny Ośrodek Rzeszowski należy rozumieć archeologów pracujących na terenie w/w województwa w następujących muzeach: w Krośnie — mgr J. Janowski, w Rzeszowie — mgr A. Kunysz i od 1. VII. 1960 r. T. Aksamit oraz Wojewódzki Konserwator Zabytków Archeologicznych mgr K. Moskwa.

2) O działalności ośrodka w poprzednim okresie pisali: A. Kunysz: Działalność Ośrodka Archeologicznego w Rzeszowie w latach 1957 — 59, „Rocznik Województwa Rzeszowskiego” R. II. z 2 s. 190—195 tenże; Sprawozdanie z działalności działu archeologicznego Muzeum Okręgowego w Rzeszowie za rok 1957. Wiadomości Archeologiczne t. XXV z. 4, Warszawa 1958 r. s. 82—83. J. Janowski: Sprawozdanie z działal-

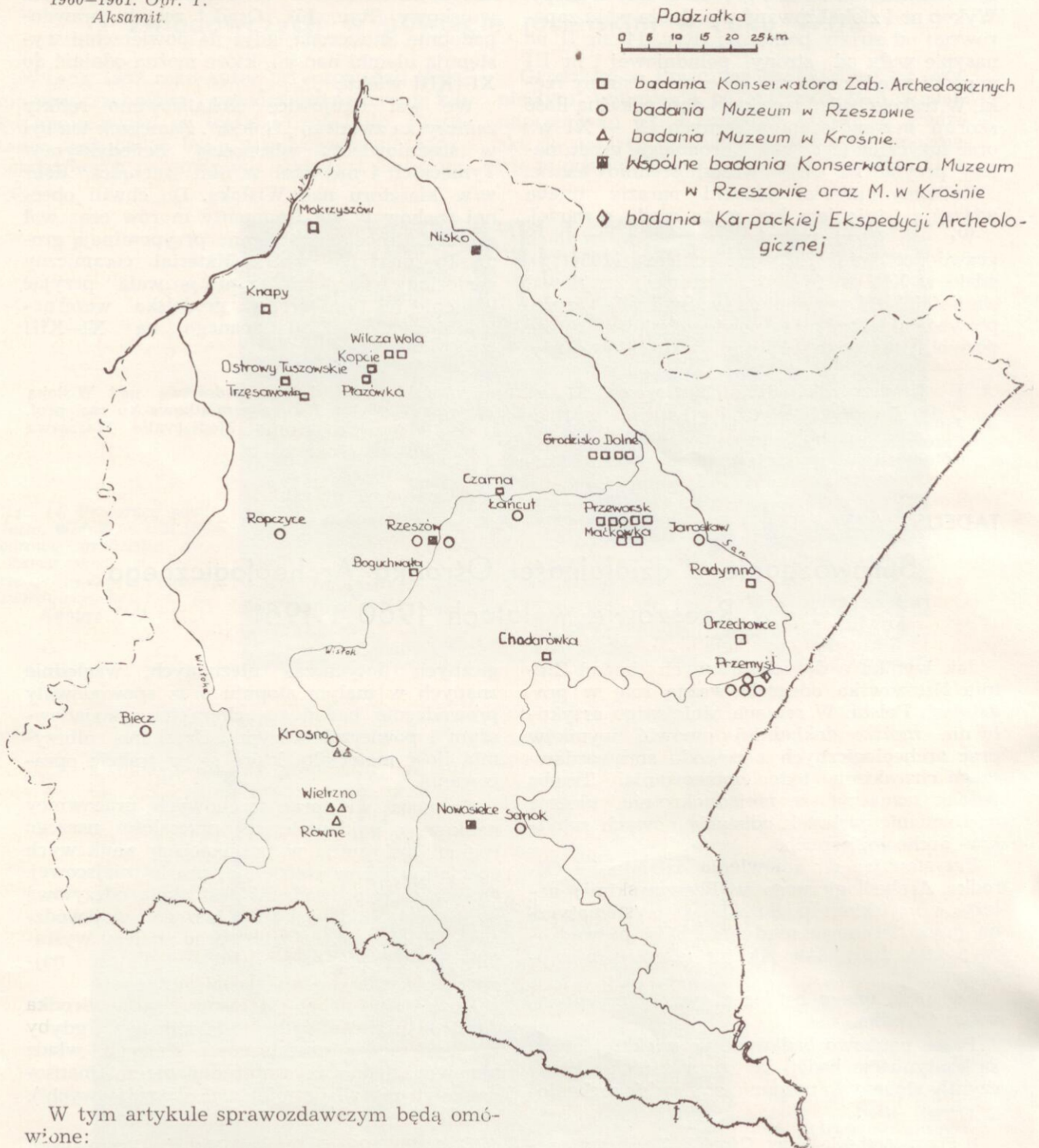
ności działu archeologicznego Muzeum Regionalnego w Krośnie za rok 1957, „Wiadomości Archeologiczne” t. XXVI z. 4, Warszawa 1959 r. s. 402—403. R. Jamka: O badaniach archeologicznych w Rzeszowskim, „Z Otcłani Wieków” Rok XXVII 1961 z. 2 Poznań s. 85—88.

3) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Wydział Kultury w Rzeszowie w roku 1960 i 1961 sfinansowało badania archeologiczne stanowisk w następujących punktach Rzeszowa: Rzeszów — Osiedle Piastów, Rzeszów — Staromieście oraz Rzeszów — Baranówka. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesku finansowało badania na terenie Bieszczad. Tą drogą Rzeszowski Ośrodek składa serdeczne podziękowania wymienionym władzom.

Ryc. 16. Mapka stanowisk badanych w roku 1960-1961. Opr. T. Aksamit.

WYKAZ STANOWISK BADANYCH W LATACH 1960-1961

W tym artykule sprawozdawczym będą omówione:

1. Badania archeologiczne
2. Pozycje bibliograficzne tutejszych archeologów
3. Akcja oświatowa
4. Prace wewnątrz muzealne
5. Współpraca z innymi instytucjami.

I. Badania archeologiczne

W związku z tym, że rok 1961 był Rokiem Ziemi Rzeszowskiej obchodzonym w ramach ogólnopolskich obchodów 1000-lecia istnienia

Państwa Polskiego, badania archeologiczne cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem w różnych miejscowościach, a zwłaszcza wykopaliska w miastach województwa rzeszowskiego.

O intensywności badań archeologicznych Rzeszowskiego Ośrodka w latach 1960 i 1961 (patrz mapka Ryc. 16) najlepiej świadczy ilość przebadanych stanowisk prahistorycznych,

która wyraża się cyfrą 43 na których podjęto prace wykopaliskowe długo lub krótkotrwałe przeważnie o charakterze ratowniczym (patrz mapka Ryc. 17). Poza tym przeprowadzono na terenie całego województwa rzeszowskiego badania zwiadowcze, w wyniku których odkryto 123 nowe stanowiska oraz zweryfikowano stanowiska archeologiczne w następujących powiatach: dębicki, kolbuszowski, leżajski, mielecki, niżański, ropczycki, rzeszowski oraz tarnobrzeski. Ponadto Konserwator Zabytków Archeologicznych województwa rzeszowskiego K. Moskwa wydał 17 orzeczeń uznających dane stanowisko jako zabytki oraz zorganizował szereg ekspedycji archeologicznych w różne powiaty naszego województwa. Badania te finansowane były bądź przez muzea: w Rzeszowie i Krośnie bądź też przez Konserwatora Zabytków Archeologicznych województwa rzeszowskiego.

Wymienić również należy dotacje Miejskiej Rady Narodowej Wydziału Kultury w Rzeszowie, które zostały przeznaczone na badania stanowisk znajdujących się na terenie miasta Rzeszowa oraz dotacje Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesku na badania w Bieszczadach.

W pracach badawczych poza archeologami województwa rzeszowskiego brali udział: doc. Gabriel Leńczyk z Muzeum Archeologicznego w Krakowie, dr M. Gedl z Zakładu Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, dr J. Wielowiejski z Instytutu Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk w Warszawie i studenci Uniwersytetów: Jagiellońskiego: A. Jodłowski, Z. Kapera, S. Pawłowska, Z. Pisanko, A. Talar, P. Zaręba Warszawskiego: A. Kwolek, Poznańskiego: M. Kusy, J. Martuszecki i Wrocławskiego: G. Domański, J. Łuszczynska, L. Zemła.

Opiekę naukową nad ośrodkiem sprawował, podobnie jak w latach poprzednich prof. dr Rudolf Jamka kierownik Katedry Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie udzielając porad w zakresie metodyki badań terenowych, sprawozdawczości, planowania prac terenowych, prac kameralnych, inwentaryzacyjnych, wystawiennictwa i wewnątrz muzealnych.

Należy podkreślić, że archeologowie rzeszowscy tworzą zwarty zespół naukowy i kolektywnie biorą udział w pracach terenowych i kameralnych.

Równocześnie trzeba stwierdzić, że nasze badania znajdują duże zrozumienie i poparcie dyrektora Muzeum Okręgowego dr Fr. Błońskiego. Powinno się wyrazić wdzięczność miejscowej prasie, która chętnie i stale informuje o pracach archeologów Ośrodka Rzeszowskiego.

Przejdźmy teraz do bardzo krótkiego chronologicznego przeglądu stanowisk archeologicznych badanych na terenie województwa rzeszowskiego w latach 1960 i 1961.

Rok 1960

1. Boguchwała pow. Rzeszów, stan. 1 — osada neolityczna kultury ceramiki wstęgowej rytej, KZA⁴ (K. Moskwa⁵).
2. Rzeszów — Osiedle Piastów, stan. 16 — osada neolityczna kultury ceramiki rytej i kłutej, KZA (K. Moskwa).
3. Płazówka pow. Kolbuszowa — osada kultury trzcienieckiej, KZA (K. Moskwa).
4. Chodorówka pow. Brzozów — cmentarzysko kultury łużyckiej, KZA (M. Gedl).
5. Grodzisko Dolne pow. Leżajsk, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej, KZA (T. Aksamit).
6. Kopcie pow. Kolbuszowa — cmentarzysko kultury łużyckiej KZA (K. Moskwa).
7. Mokrzychów pow. Tarnobrzeg — cmentarzysko kultury łużyckiej, KZA (K. Moskwa).
9. Wietrzno pow. Krosno — osada kultury łużyckiej, MK⁶ (J. Janowski).
10. Grodzisko Dolne pow. Leżajsk, stan. 4 — osada z okresu rzymskiego, KZA (T. Aksamit).
11. Równe przysiółek Papardy pow. Krosno — osada z okresu rzymskiego, MK (J. Janowski).
12. Rzeszów — Staromieście, osada z okresu rzymskiego, MR⁷) MRN⁸) (A. Kunysz).
13. Wietrzno przysiółek Bania pow. Krosno — osada z okresu rzymskiego. M.K. (J. Janowski).
14. Maćkówka pow. Przeworsk, stan. 2 — osada kultury przeworskiej, KZA (J. Wielowiejski).
15. Radymno pow. Przemyśl, stan. 2 — osada kultury przeworskiej KZA (J. Wielowiejski).
16. Maćkówka pow. Przeworsk — osada wczesnośredniowieczna KZA (J. Wielowiejski).
17. Nowosielec pow. Sanok — osada wczesnośredniowieczna KZA (J. Janowski).
18. Przemyśl — Zamek — gród wczesnośredniowieczny MR (A. Kunysz).
19. Przemyśl, ul. Grodzka — materiały z wczesnego i późnego średniowiecza MR (A. Kunysz).
20. Przeworsk — wzgórze plebańskie — gród i osada wczesnośredniowieczna MR (A. Kunysz).
21. Łańcut — wzgórze plebańskie — nieokreślone bliżej materiały historyczne MR (G. Leńczyk, A. Kunysz).

4) KZA = badania finansowane przez Konserwatora Zabytków Archeologicznych województwa rzeszowskiego.

5) Nazwisko podane w nawiasie oznacza badającego stanowisko.

6) MK = badania finansowane przez Muzeum Regionalne w Krośnie.

7) MR = badania finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.

8) MRN = badania finansowane przez Miejską Radę Narodową w Rzeszowie.

- 22) Rzeszów — Śródmieście — materiały do dawnej topografii i zabudowy średnio-wiecznego Rzeszowa MR (A. Kunysz).

Rok 1961

1. Czarna pow. Łańcut, stan. 1 — osada neolityczna, przynależność kulturowa nieokreślona KZA (K. Moskwa).
2. Rzeszów — Osiedle Piastów, stan. 16 patrz rok 1960 Nr 2 KZA MRN (T. Aksamit).
3. Przeworsk pow. loco — osada ceramiki sznurowej, KZA (J. Wielowiejski, K. Moskwa).
4. Wilcza Wola pow. Kolbuszowa, stan. 5 — osada neolityczna przynależność kulturowa nieokreślona, KZA (K. Moskwa).
5. Grodzisko Dolne pow. Leżajsk, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej, KZA (K. Moskwa).
6. Knapy pow. Tarnobrzeg, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej, KZA (K. Moskwa).
7. Trzęsówka pow. Kolbuszowa — cmentarzysko kultury łużyckiej, KZA (K. Moskwa).
8. Krosno, Dzielnica Zawodzie — osada z okresu rzymskiego. MK (J. Janowski).
9. Grodzisko Dolne pow. Leżajsk, stan. 3 — osada kultury przeworskiej, KZA (M. Aleksiewicz, K. Moskwa).
10. Maćkówka pow. Przeworsk, stan. 2 — patrz rok 1960 Nr 14, KZA (J. Wielowiejski).
11. Przeworsk — Burdasz, stan. 1 — osada kultury przeworskiej, KZA (J. Wielowiejski).
12. Radymno pow. Przemyśl, stan. 2 — patrz rok 1960 Nr 15, KZA (J. Wielowiejski).
13. Wilcza Wola pow. Kolbuszowa, stan. 5 — osada kultury przeworskiej, KZA (K. Moskwa).
14. Biecz pow. Gorlice — gród wczesnośredniowieczny, MR (A. Kunysz).
15. Jarosław — wzgórze benedyktynek — osada wczesnośredniowieczna, MR (A. Kunysz).
16. Krosno, dziedziniec Muzeum — osada wczesnośredniowieczna, MK (J. Janowski).
17. Nisko pow. loco, stan. 1 — osada wczesnośredniowieczna, KZA (A. Kunysz).
18. Przemyśl — rejon Katedry — odkrycie rotundy oraz osady wczesnośredniowiecznej, MR (A. Kunysz).
19. Przemyśl — Plac Czackiego — materiały do początku powstania osady miejskiej, MR (A. Kunysz).
20. Przeworsk — wzgórze plebańskie — patrz rok 1960 Nr 20, MR (A. Kunysz).
21. Sanok — Zamek — rozpoczęcie badań w podziemiach zamku, MR (A. Kunysz).
22. Ostrowy Tuszowskie pow. Kolbuszowa — ustalenie przeznaczenia kopców oraz ich

chronologii. Zabytków archeologicznych nie znaleziono, KZA (K. Moskwa).

23. Przeworsk, stan. 9 — materiały średnio-wieczne, KZA (K. Moskwa).
24. Przeworsk, stan. 10 — ceramika średnio-wieczna, KZA (K. Moskwa).
25. Ropczyce miasto — ceramika średnio-wieczna, MR (A. Kunysz⁹⁾).

II. Pozycje bibliograficzne tutejszych archeologów

Intensywna działalność Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego zaznaczyła się nie tylko w zakresie prac wykopaliskowych, ale i w zakresie różnego rodzaju publikacji. Publikacje z zakresu archeologii mają charakter przyczynków naukowych do pradziejów ziem województwa rzeszowskiego.

Kilka artykułów ma charakter analityczno syntetyczny. Publikacje archeologów naszego ośrodka przedstawione są w układzie alfabetycznym:

T. Aksamit

1. Sprawozdanie z badań osady neolitycznej w Rzeszowie w roku 1961, Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1961, Rzeszów 1961 r. s. 33 — 35 (maszynopis powielony).

J. Janowski

2. Osada z II i III w.n.e. w Wietrznie, przysiółek Bania, pow. Krosno, Wiadomości Archeologiczne t. XXVI z. 3/4 Warszawa 1959/60 s. 394.
3. Grodzisko wczesnośredniowieczne pod wsią Goździków powiat Opoczno, Wiadomości Archeologiczne t. XXVI, z. 3/4 Warszawa 1959/60 s. 318—319.
4. Osada z okresu rzymskiego we wsi Równe, powiat Krosno, Wiadomości Archeologiczne t. XXVI z. 3/4 Warszawa s. 394—395.
5. Przyczynki do dziejów Krosna w okresie wczesnośredniowiecznym, Małopolskie Studia Historyczne R. III, Kraków 1960 z. 3/4 s. 33—39.
6. Rola przełęcz karpaccich w pradziejach, ZOW Rok XXVII, 1961 z. 2, Wrocław — Poznań s. 97—99.
7. Sprawozdanie z badań archeologicznych prowadzonych przez pracowników Muzeum w Krośnie w roku 1961, Sprawozdanie Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1961, Rzeszów 1961 r. s. 19—24. (maszynopis powielony).

A. Kunysz.

8. Rzadki typ siekier miedzianych z terenu województwa rzeszowskiego, Wiadomości Archeologiczne, t. XXVI z. 3/4, Warszawa 1959/60, s. 366—367.

⁹⁾ Oprócz tego Karpacka Ekspedycja Archeologiczna prowadziła badania wykopaliskowe w pięciu punktach na terenie Przemyśla.

9. Wczesnośredniowieczna osada w mieście powiatowym Nisko, Wiadomości Archeologiczne, t. XXVI z. 3/4, Warszawa 1959/60 s. 343–344.
10. Regionalna konferencja w Stalowej Woli, Archeologia Polski t. V. z. 2 Warszawa – Wrocław 1960 s. 354–356.
11. Działalność działu archeologicznego Muzeum Okręgowego w Rzeszowie za lata 1958–1959, Wiadomości Archeologiczne t. XXVII z. 1 Warszawa 1961 s. 125–127.
12. Z pradziejów wsi słowiańskich w Polsce południowo-wschodniej, ZOW Rok XXVII 1961 z. 2 Poznań s. 111–119.
13. Archeologia w muzeach województwa rzeszowskiego, ZOW Rok XXVII 1961 z. 2 Poznań s. 92–93.
15. Jarosław w pradziejach i wczesnym średniowieczu, Rocznik Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia, Warszawa 1961 s. 17–26.
16. Rzeszowskie w zaraniu dziejów, Rzeszów – 1961 (komentarz po wystawie objazdowej).
17. Rzeszowskie we wczesnym średniowieczu i za Piastów, Biuletyn Roku Ziemi Rzeszowskiej Nr 2, Rzeszów 1961 s. 23–31. (maszynopis powielony).
18. Badania archeologiczne na terenie Przemysła w roku 1960, Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1961 Rzeszów – 1961 s. 6–12. (maszynopis powielony).
19. Badania archeologiczne na terenie Biecza w roku 1961, Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1961, (maszynopis powielony).
20. Badania archeologiczne o charakterze ratowniczym i zwiadowczym na terenie Przeworska, Jarosławia i Ropczyc, Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1961 Rzeszów 1961 s. 17–19 (maszynopis powielony).
21. Perspektywy rozwojowe muzealnictwa w woj. rzeszowskim. Biuletyn Informacyjny Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków, Nr 36, Warszawa, Lipiec – sierpień 1961 roku, s. 94–105
22. Kultura pomorska, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego Nr 67, Prace Archeologiczne z. 2, Kraków 1961 r., s. 101–113.
23. A. Żaki i A. Kunysz Badania archeologiczne w Przemyślu, Tysiąc lat Przemyśla, Kalendarz 1961–1965. Przemyśl 1961, s. 34–40.

K. Moskwa

24. O badaniach i ochronie zabytków archeologicznych, Rzeszów 1960, s. 1–30.
25. O udział nauczycielstwa w akcji ochrony zabytków archeologicznych, ZOW Rok XXVI 1960 z. 2 Poznań s. 3.
26. Wyniki konserwatorskich badań powierzchniowych w województwie rzeszowskim w roku 1961, Sprawozdania Rzeszowskiego

Ośrodka Archeologicznego za rok 1961, Rzeszów 1961 s. 43–46 (maszynopis powielony).

27. Archeologiczne prace wykopaliskowe w powiecie kolbuszowskim, Biuletyn Muzeum Regionalnego w Kolbuszowej, Kolbuszowa 1961 z. 2, s. 14–19. (maszynopis powielony).
28. Ratownictwo zabytków archeologicznych w województwie rzeszowskim, ZOW Rok XXVII 1961, z. 2, Poznań s. 89–91.
29. Problemy archeologii województwa rzeszowskiego, Biuletyn Wydziału Kultury PWRN, Rzeszów 1961 Nr 1, s. 17–26 (maszynopis powielony).
30. Sprawozdanie z konserwatorskich prac wykopaliskowych przeprowadzonych na terenie województwa rzeszowskiego w roku 1961, Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1961, Rzeszów 1961, s. 25–33 (maszynopis powielony).
31. Cmentarzysko łużyckie z Trzęsówki. Kolbuszowa 1961 s. 1–8.

Ponadto ukazały się komunikaty w czasopiśmie *Z Otchłani Wieków*:

A. Kunysz – Krzywca, Maćkówka, Tuligłowy, ZOW t. XXVI z. 3 Poznań 1960 r. s. 255–256, Zarzecze, ZOW t. XXVII z. 1, Poznań 1961 r. s. 48, Dębica – Osiedle, Piątkowa, Świlcza ZOW t. XXVII, z. 2, Poznań 1961 r. s. 133, Trzebuska, ZOW t. XXVII, z. 3, Poznań 1961 r. s. 234, Kolonia Pławanice ZOW t. XXVII, z. 3, Poznań, 1961 r. s. 232. oraz w *Wiadomościach Numizmatycznych*: A. Kunysz – Kopki R. IV, z. 1–2, Warszawa 1960 r. s. 116 tamże: Dębica s. 116, Przemyśl s. 117.

K. Moskwa – Województwo rzeszowskie: Grodzisko Dolne ZOW R. XXVI. z. 3, Poznań 1960 r. s. 255, Kuźmina pow. Przemyśl, ZOW R. XXVII, z. 1, Poznań 1961 r. s. 47–48, Przemyśl ZOW R. XXVII, z. 1 Poznań 1961 r. s. 47.

Artykuły w druku

J. Janowski.

1. Z przeszłości Ziemi Krośnieńskiej.
2. Zabytki Ziemi Krośnieńskiej (łącznie objętość obydwu artykułów wynosi 1,5 arkusza).

A. Kunysz.

3. Miecz celtycki z Rzeszowa (1–3 s. maszynopisu w druku w *Wiadomościach Archeologicznych*).
4. Z badań nad osadnictwem wczesnośredniowiecznym w południowo-wschodniej Polsce (Rocznik Krajoznawczy pod redakcją prof. S. Herbsta).
5. Osadnictwo wczesnośredniowieczne w dorzeczu Sanu (Etnografia Polska T. VI).
6. Przyczynki archeologiczne do najdawniejszych dziejów Biecza (1–32 s. maszynopisu w druku w *Studiach Historycznych „Biecz” Ossolineum*).

K. Moskwa

7. Grodzisko wczesnośredniowieczne w Wielowsi pow. Tarnobrzeg (1–2 s. maszyn. w druku w Wiadomościach Archeologicznych).
8. Uwagi o kulturze łużyckiej w Rzeszowskim (1–6 s. maszyn. w druku w Z Otchłani Wieków). t. XXVIII z. 1 s.
9. Nowe stanowiska archeologiczne na terenie Przeworska (1–9 s. maszyn. w druku w Wiadomościach Archeologicznych).
10. Późno — łużyckie cmentarzysko ciałopalne w Grodzisku Dolnym (stan. Nr 2), pow. Leżajsk (1–57 s. maszyn. + 6 tabl. ilustr., w druku w Wiadomościach Archeologicznych).
11. O pierwszych rolnikach w okolicy Rzeszowa (1–4 s. maszyn. w druku Z Otchłani Wieków).
12. Pradzieje powiatu rzeszowskiego (1–110 s. maszyn. + 57 ryc. + 2 mapki, w druku w Państwowym Wydawnictwie Lubelskim).

W wykazie powyższym nie uwzględniono całego szeregu artykułów, które były publikowane w latach 1960 — 1961 w Nowinach Rzeszowskich czy innych organach prasy codziennej, w których najczęściej publikowali A. Kunysz oraz J. Janowski. Na uwagę zasługuje również fakt, że w roku 1961 z okazji Roku Ziemi Rzeszowskiej Oddział Polskiego Towarzystwa Archeologicznego wydał zeszyt R. XXVII „Z Otchłani Wieków” w całości poświęcony naszemu województwu. Duże zasługi w przygotowaniu tego zeszytu położył A. Kunysz.

III. Akcja oświatowa

W tej dziedzinie Rzeszowski Ośrodek Archeologiczny poszczycić się może dużym dorobkiem. Ze względu na to, że akcja szła w dwu zasadniczych kierunkach omówimy je oddzielnie.

1. Wystawy

Jedną z form popularyzacji archeologii wśród społeczeństwa są wystawy, których kilka zorganizowano na terenie województwa rzeszowskiego a to:

1. Pradzieje Bieszczad, Beskidu Niskiego i Pogórza — wystawa przygotowana przez Muzeum w Krośnie.
2. Cmentarzysko łużyckie z Trzęsówki — wystawa eksponowana w Kolbuszowej, do której scenariusz opracował K. Moskwa.
3. Z pradziejów Przeworska i okolicy — wystawa eksponowana w Przeworsku z ramienia Konserwatora Zabytków Archeologicznych. Scenariusz opracował J. Wielowiejski.
4. Rzeszowskie w zaraniu dziejów w świetle wykopalisk — wystawa objazdowa ekspo-

nowana początkowo w Rzeszowie. Komentarz pt. Rzeszowskie w zaraniu dziejów oraz scenariusz opracował A. Kunysz¹⁰).

5. Przemysł i okolica w pradziejach i wczesnym średniowieczu. Scenariusz opracował A. Kunysz¹¹).

Wszystkie wyżej przytoczone wystawy obrazowały aktualny stan badań i wyniki prac archeologicznych na naszym terenie. Projektowana stała wystawa archeologiczna w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie nie jest dotychczas zrealizowana z powodu opóźnienia kapitalnego remontu gmachu muzealnego.

2. Akcja popularyzatorska

Inną z kolei akcją oświatową i popularyzatorską wśród społeczeństwa były odczyty z zakresu archeologii, wygłoszone ich 80 w różnych środowiskach z ramienia Muzeów w Krośnie i Rzeszowie oraz Polskiego Towarzystwa Archeologicznego i Towarzystwa Rozwoju Ziemi Zachodnich.

Odbiorcą tych odczytów była przede wszystkim młodzież szkół podstawowych i średnich oraz pracownicy fizyczni i umysłowi różnych instytucji. Organizowano cykle wykładów z zakresu archeologii na Wieczorowych Uniwersytetach Robotniczych¹², a w ośrodkach wiejskich na Wieczorowych Uniwersytetach Ludowych. Przeprowadzono również szereg prelekcji z zakresu badań i osiągnięć archeologii w sanatoriach w której szczególnie wyróżnił się J. Janowski.

Największą popularnością cieszyły się odczyty i pogadanki na tych terenach gdzie były prowadzone wykopaliska. Tematyka nie ograniczała się tylko do naszego regionu. Całe cykle poświęcono zagadnieniom powstania Państwa Polskiego, a w okresie Tygodnia Rozwoju Ziemi Zachodnich szereg prelekcji związanych było z problematyką ziem nad Odrą, Nysą i Bałtykiem, prastarymi ziemiami piastowskimi. Trzeba też omówić zagadnienie współpracy Ośrodka z Wojewódzkim Zarządem Towarzystwa Rozwoju Ziemi Zachodnich, gdyż poszczególne archeolodzy z Ośrodka Rzeszowskiego są współorganizatorami dorocznych konkursów organizowanych dla młodzieży szkół średnich w całym województwie. Zajęli się oni zarówno opracowaniem tematyki jak też organizacją różnych konkursów na szczeblu wojewódzkim. W organizowaniu takich akcji o wielkim znaczeniu zarówno poznawczym jak i wychowawczym brał udział z ramienia Ośrodka w roku 1961 A. Kunysz, a w roku 1962 A. Kunysz, T. Aksamit. Należałoby również wymienić jeszcze jedną formę

¹⁰ B. Cmela: trzy wystawy zorganizowane z okazji Roku Ziemi Rzeszowskiej, ZOW, Rok XXVIII 1962 z. 2 Poznań s. 164—168.

¹¹ B. Cmela: Nowa ekspozycja archeologiczna w Muzeum w Przemyslu ZOW R. XXVIII 1962 z. 1 Poznań s. 87—88.

¹² J. Janowski: Archeologia na Wieczorowych Uniwersytetach Robotniczych, ZOW, Rok XXVIII 1962

popularyzacji archeologii. Każdy z archeologów prowadzących badania na danym stanowisku w określonym terenie spotyka się prawie zawsze z wycieczkami młodzieży ze szkół podstawowych bądź średnich oraz z miejscową ludnością. Wygłasza się w takich wypadkach krótką pogadankę, szczegółowo podaje się informacje o wynikach badań wykopaliskowych. Tego typu popularyzacja jest najczęstsza i nieodwołalnie związana z wszystkimi badaniami w terenie

IV. Prace wewnątrz muzealne

Prace wewnątrz muzealne obejmują: inwentaryzację, gromadzenie dokumentacji z badań systematycznych i powierzchniowych, porządkowanie i opisywanie materiałów oraz konserwacji zabytków.

Inwentaryzacja zabytków archeologicznych w okresie sprawozdawczym wyglądała następująco: w Muzeum w Krośnie wpisano do księgi inwentarzowej 176 pozycji, w Rzeszowie 150, Konserwator Zabytków Archeologicznych sporządził około 300 kart inwentaryzacyjnych. Jak wynika z powyższego zestawienia inwentaryzacja jest nieproporcjonalnie niska do napływających materiałów, a jako przykład może posłużyć Muzeum w Rzeszowie, w którym dział archeologiczny nie posiada stałego magazynu, stąd też w tym zakresie wynikają poważne zaległości czego dowodem jest brak szczegółowego inwentarza z kilku osad i cmentarzysk. Niektóre zabytki przekazano do magazynów muzeów regionalnych.

Dużymi natomiast osiągnięciami Ośrodek poszczycić się może w zakresie archiwum, które składa się z dokumentacji z nowo odkrytych i badanych stanowisk oraz inwentaryzacji poszczególnych stanowisk archeologicznych umieszczonych w specjalnych teczkach (informacja o odkryciach, notatki z literatury fachowej). Urząd Konserwatora Zabytków Archeologicznych na województwo rzeszowskie posiada 700 teczek, Dział Archeologiczny Muzeum Okręgowego w Rzeszowie około 400 teczek, a Krosno około 100. Proporcjonalnie zwiększyło się również archiwum fotograficzne.

Problemem bardzo poważnym dla całego Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego jest brak pracowni konserwacyjnej. Istniejąca bowiem tego rodzaju pracownia konserwatorska w Muzeum w Rzeszowie wykonuje prace przede wszystkim w zakresie konserwacji dzieł sztuki.

Duża ilość zabytków metalowych i kościanych, corocznie wydobywanych z ziemi wymaga natychmiastowej konserwacji. Dotychczas rozwiązuje się to w ten sposób, że nawiązano kontakty z odpowiednimi pracowniami w Krakowie i Warszawie. Najlepszym jednak wyjściem byłoby, gdyby Rzeszów ze względu na nasilenie prac badawczych posiadał własną pracownię w odpowiednim pomieszczeniu.

V. Współpraca z innymi instytucjami

Rzeszowski Ośrodek Archeologiczny w okresie sprawozdawczym brał czynny udział w sesjach naukowych i konferencjach sprawozdawczych organizowanych przez Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk i Zarząd Muzeów Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Katedr Archeologicznych Uniwersytetów w Polsce. Współpracowano w dalszym ciągu z Oddziałem Polskiego Towarzystwa Archeologicznego. Z inicjatywy J. Janowskiego założono nowy Oddział PTA w Krośnie. Nawiązano kontakt, bądź też w dalszym ciągu współpracowano z takimi instytucjami jak: Towarzystwo Przyjaciół Nauki i Sztuki w Rzeszowie (funkcję sekretarza w TPNiS pełni A. Kunysz) Towarzystwo Rozwoju Ziemi Zachodnich, Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze (w zakresie opieki nad zabytkami nawiązał współpracę K. Moskwa), Towarzystwo Wiedzy Powszechnej itp.

Najściślejszą współpracę nawiązano z Katedrą Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego, której kierownikiem jest prof. dr R. Jamka, kierujący stroną naukową Ośrodka.

Należy również nadmienić, że archeolodzy z naszego Ośrodka byli wysyłani za granicę przez Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków (J. Janowski do Węgier w 1961 r. i w tym samym roku K. Moskwa do Związku Radzieckiego). Poza tym w różnych delegacjach brał udział A. Kunysz wyjeżdżając w roku 1960 do NRD a w roku 1961 do Związku Radzieckiego.

Oceniając w okresie sprawozdawczym pracę ośrodka należy stwierdzić w oparciu o autorytatywne wypowiedzi¹³⁾, że jest to najbardziej aktywny w Polsce południowej ośrodek archeologiczny poza uniwersyteckimi placówkami tego typu. Tę aktywność umożliwiły następujące osiągnięcia i usprawnienia organizacyjne: np. posiadanie własnej furgonetki umożliwiającej szybkie poruszanie się po całym terenie, urządzenie osobnego pomieszczenia dla Konserwatora Zabytków Archeologicznych oraz zorganizowano bogatą bibliotekę archeologiczną.

Ośrodek w dużej mierze swoją aktywność zawdzięcza zrozumieniu i poparciu udzielanemu przez L. Czepikę, kierownika Wydziału Kultury Prez. WRN i J. Tura głównego konserwatora województwa rzeszowskiego.

O dużej operatywności Ośrodka świadczą plany działalności na następne lata obejmujące zorganizowanie stałej ekspozycji i dążenie do utworzenia muzeum archeologicznego w Rzeszowie. Najpoważniejszymi przeszkodami

¹³⁾ R. Jamka — O badaniach archeologicznych w Rzeszowskim, ZOW R. XXVII, z. 2, Poznań 1961 r. s. 87, tenże: Wyniki badań archeologicznych na terenie Polski południowej w 1961 r. Małopolskie Studia Historyczne R. V, z. 1/2/16/17/Kraków 1962 r. s. 15—33.

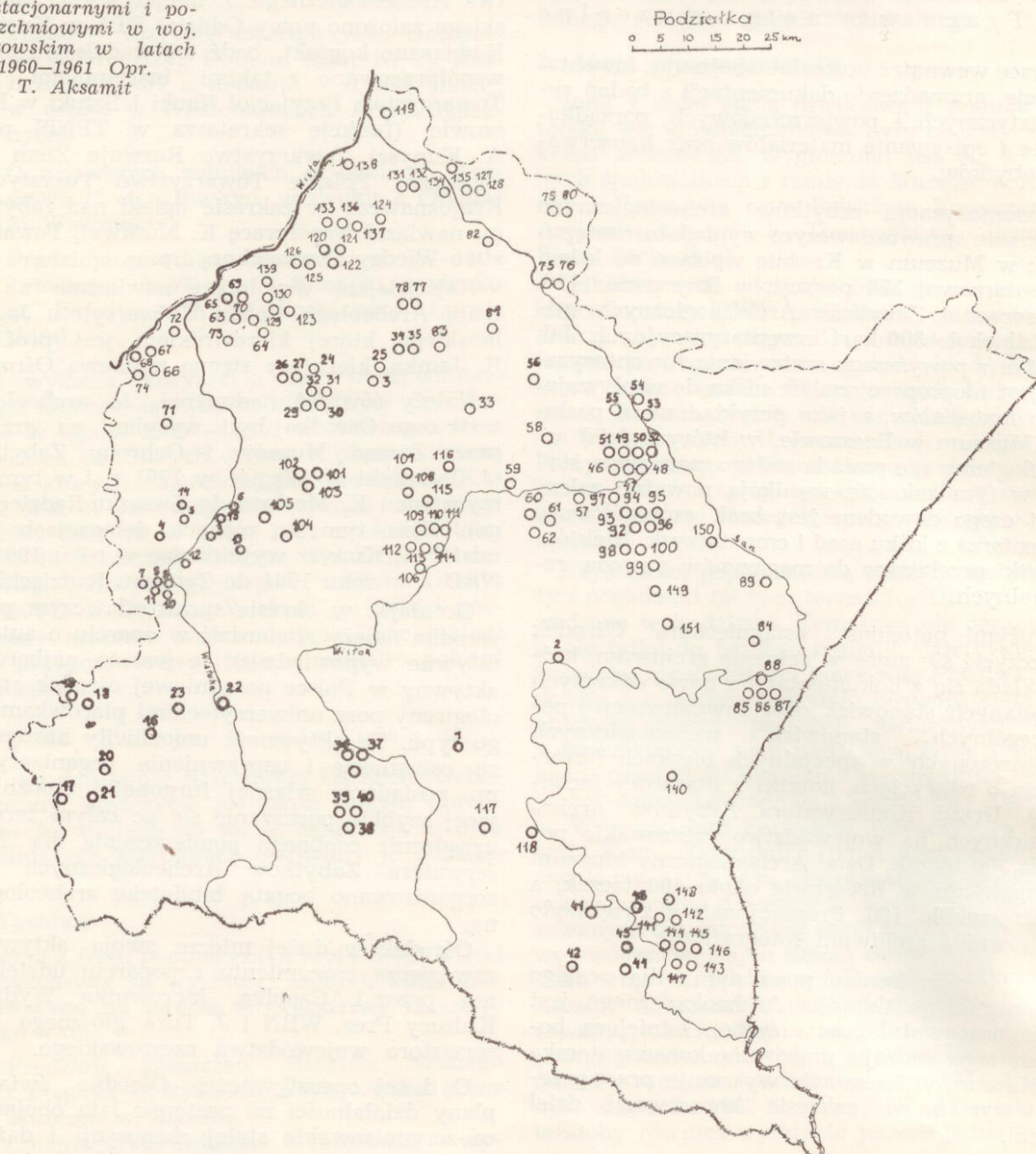
w realizowaniu tych planów jest brak odpowiednich pomieszczeń.

Na pracę Ośrodka rzutuje też fakt, że dwaj pracownicy, tj. A. Kunysz i K. Moskwa mają otwarte przewody doktorskie, że w seminariach doktoranckich uczestniczy J. Janowski, że pracownicy posiadający pierwszy stopień studiują zaocznie na stopniu magisterskim.

Wszystkie osiągnięcia i konstruktywna atmosfera pracy napawa ufnością o dalszym właściwym rozwoju Ośrodka, którego wkład do poznania przeszłości może być znaczny dzięki rozwojowi badań archeologicznych związanych z obchodami 1000-lecia Państwa Polskiego.

BADANIA STACJOJARNE I POWIERZCHNIOWE RZESZOWSKIEGO OŚRODKA ARCHEOLOGICZNEGO W LATACH 1960-1961

Ryc. 17. Mapa stanowisk objętych badaniami stacjonarnymi i powierzchniowymi w woj. rzeszowskim w latach 1960-1961 Opr. T. Aksamit

Objaśnienia do mapki stanowisk objętych badaniami stacjonarnymi i powierzchniowymi Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego w latach 1960-61.

Powiat Brzozów

1. Brzozów, stan. 2 — toporek kamienny. 2. Chodorówka — cmentarzysko łużyckie.

Powiat Dębica

3) Dębica, stan. 2 — siekierka krzemieniowa. 4) Głowaczowa, stan. 1 — toporek kamienny. 5) Kandzierz,

stan. 1 — siekierka krzemieniowa. 6) Kozłów, stan. 1 — toporek kamienny. 7) Łęki Dolne, stan. 1 — toporek kamienny i siekierka krzemieniowa. 8) Pilzno, stan. 1 — krzemienie i ceramika neolityczna. 9) Pilzno, stan. 2 — cmentarzysko ciepłopalne. 10) Pilzno, stan. 3 — ceramika o nieznaczonej chronologii. 11) Pilzno, stan. 4 — toporek kamienny. 12) Podgro-

dzie, stan. 2 — siekierka krzemienista. 13. Stobierna, stan. 1 — siekierka krzemienista. 14) Wiewiórka, stan. 1 — wały ziemne „Zamczysko”. 15) Wola Wielka, stan. 1 — wały ziemne „Zamczysko”.

Powiat Gorlice

16) Biecz — gród wczesnośredniowieczny. 17) Gródek — grodzisko domniemane. 18) Rzepiennik Biskupi — grodzisko domniemane. 19) Rzepiennik Strzyżewski — grodzisko domniemane. 20) Stróżówka — grodzisko domniemane. 21) Szymbark — grodzisko domniemane.

Powiat Jasło

22) Krajowice — grodzisko wczesnośredniowieczne. 23) Lisów — grodzisko wczesnośredniowieczne.

Powiat Kolbuszowa

24) Jagodnik, stan. 1 — ceramika łużycka. 25. Kocpie — cmentarzysko łużyckie. 26) Ostrowy Tuszowskie, stan. 2 — osada kultury łużyckiej. 27) Ostrowy Tuszowskie — kurhany chronologiczne nie określone. 28) Płazówka — osada kultury trzcinieckiej. 29) Siedlanka, stan. 1 — ceramika kultury przeworskiej. 30) Siedlanka, stan. 2 — mikrolityczne wyroby krzemienne oraz ceramika kultury przeworskiej. 31) Trzęsówka, stan. 2 — osada kultury przeworskiej. 32) Trzęsówka — cmentarzysko kultury łużyckiej. 33) Turza, stan. 1 — ceramika kultury łużyckiej. 34) Wilcza Wola, stan. 5 — osada neolityczna. 35) Wilcza Wola, stan. 5 — osada kultury przeworskiej.

Powiat Krosno

36. Krosno — dziedziniec Muzeum — osada wczesnośredniowieczna. 37) Krosno — Zawodzie — osada z okresu rzymskiego. 38) Równe, przysiółek Popardy — osada z okresu rzymskiego. 39) Wietrzno — osada kultury łużyckiej. 40) Wietrzno, przysiółek Bania — osada z okresu rzymskiego.

Powiat Lesko

41) Bachława, stan. 1 — grodzisko o nieznaczonej chronologii. 42) Baliród, stan. 1 osada wczesnośredniowieczna. 43) Bóbrka, stan. 1 — ceramika kultury łużyckiej. 44) Bukowice, stan. 1 — ceramika kultury łużyckiej. 45) Polańczyk, stan. 1 — ceramika z okresu rzymskiego.

Powiat Leżajsk

46) Grodzisko Dolne, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 47) Grodzisko Dolne, stan. 2 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 48) Grodzisko Dolne, stan. 3 — osada kultury przeworskiej. 49) Grodzisko Dolne, stan. 4 — osada z okresu rzymskiego. 50) Grodzisko Dolne, stan. 5 — ceramika kultury przeworskiej. 51) Grodzisko Dolne, stan. 6 — ceramika neolityczna. (?) 52) Grodzisko Dolne, stan. 7 — ceramika kultury przeworskiej. 53. Piskorowice, stan. 5 — ceramika kultury łużyckiej. 54) Rzychów, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 55) Wierzawice, stan. 6 — ceramika neolityczna (?). 56) Wola Zarzycka, stan. 2 — ceramika i krzemienne wyroby neolityczne.

Powiat Łańcut

57) Białoźregi, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 58) Brzózka Stadnicka, stan. 1 — neolityczny krzemienisty grot oszczepu. 59) Czarna — osada neolityczna kultury nieokreślonej. 60) Łańcut — nieokreślone bliżej materiały historyczne. 61) Sonina — ceramika kulturowo nieokreślona. 62) Wysoka — osada kultury łużyckiej.

Powiat Mielec

63) Jaślany, stan. 2 — toporek kamienny. 64) Józefów, stan. 1 — toporek kamienny. 65) Kęblów, stan. 1 — toporek kamienny. 66) Łysaków, stan. — 1 wa-

ły ziemne „okopy szwedzkie”. 67) Łysakówek, stan. 1 — wały ziemne „Szańce”. 68) Otależ, stan. 1 — osada z okresu rzymskiego. 69) Padew, stan. 2 — ceramika o nieznaczonej chronologii. 70) Piechoty, stan. — 1 — wyroby krzemienne. 71) Sadkowa Góra, stan. 1 — nasyp ziemny „Kopiec Tatarski”. 73) Tuszków, stan. 1 moneta rzymska. 74) Ziempińów, stan. 1 — toporek kamienny.

Powiat Nisko

75) Bieliny, stan. 2 — cmentarzysko ciałopalne. 76) Bieliny, stan. 3 — cmentarzysko ciałopalne. 77) Bojanów, stan. 2 — wyroby krzemienne. 78) Bojanów, stan. 3 — wyroby krzemienne. 79) Jarocin, stan. 2 — ceramika o nieznaczonej chronologii. 80) Jarocin, stan. 3 — ceramika o nieokreślonej chronologii. 81) Jeżowe, stan. 1 — neolityczne sierpy krzemienne. 82) Nisko, stan. 1 — osada wczesnośredniowieczna. 83) Nowy Targ, stan. 1 — wyroby krzemienne.

Powiat Przemyśl

84) Orzechowce — osada kultury łużyckiej. 85) Przemyśl — Zamek — Gród wczesnośredniowieczny. 86) Przemyśl, ul. Grodzka — materiały z wczesnego i późnego średniowiecza. 87) Przemyśl — rejon Katedry — rotunda oraz osada wczesnośredniowieczna. 88) Przemyśl, Plac Czackiego — materiały do początku powstania osady miejskiej. 89) Radymno, stan. 2 — osada kultury przeworskiej.

Powiat Przeworsk

90) Maćkówka, stan. 2 — osada kultury przeworskiej. 91) Maćkówka, stan. 3 — osada wczesnośredniowieczna. 92) Przeworsk — Wzgórze plebańskie — gród i osada wczesnośredniowieczna. 93) Przeworsk, stan. 8 — osada ceramiki sznurowej. 94) Przeworsk — Burdasz, stan. 1 — osada kultury przeworskiej. 95) Przeworsk, stan. 9 — materiały średniowieczne. 96) Przeworsk, stan. 10 ceramika średniowieczna. 97) Świętoniowa, stan. 1 — ceramika łużycka (?). 98) Urzejowice — osada wczesnośredniowieczna. 99) Zarzecze — osada nowożytna. 100) Żurawiczki — osada neolityczna kulturowo nieokreślona.

Powiat Ropczyce

101) Kamionka, stan. 1 — ceramika średniowieczna. 102) Kamionka, stan. 2 — ceramika kultury łużyckiej (?). 103) Kamionka, stan. 3 — ceramika kultury łużyckiej (?). 104) Ropczyce — ceramika średniowieczna. 105) Skrzyszów, stan. 1 — wały ziemne „Wały szwedzkie”.

Powiat Rzeszów

106) Boguchwała, stan. 1 — osada kultury ceramiki wstęgowej rytej. 107) Budy Głogowskie, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 108) Lipie, stan. 2 — toporek kamienny i ceramika kultury łużyckiej. 109) Rzeszów — Osiedle — Piastów — osada kultury ceramiki wstęgowej rytej i klutej. 110) Rzeszów — Staromieście — osada z okresu rzymskiego. 111. Rzeszów — Śródmieście — materiały do dawnej topografii i zabudowy średniowiecznego Rzeszowa. 112) Rzeszów, stan. 17 — wyroby krzemienne. 113) Rzeszów, stan. 18 — osada neolityczna kultury klutej. 114) Rzeszów, stan. 19 — osada wczesnośredniowieczna. 115) Rudna Mała, stan. 2 — ceramika kultury przeworskiej. 116) Wysoka, stan. 1 — siekierka krzemienista.

Powiat Sanok

117) Nowosielec stan. 1 — osada wczesnośredniowieczna. 118) Sanok, Zamek — gród wczesnośredniowieczny.

Powiat Tarnobrzeg

119) Antoniów, stan. 1 — cmentarzysko kultury łukyckiej. 120) Cygany, stan. 1 — wyroby krzemienne, ceramika kultury łukyckiej. 121) Cygany, stan. 2 — wyroby krzemienne. 122) Cygany, stan. 3 — wyroby krzemienne. 123) Durdy, stan. 1 — wyroby krzemienne. 124) Grębów, stan. 3 — wyroby krzemienne. 125) Jadachy, stan. 2 — wyroby krzemienne i ceramika łużycka. 127) Jastkowice, stan. 1 — wyroby krzemienne i ceramika łużycka. 128) Jastkowice, stan. 2 — wyroby krzemienne. 129) Jeziórko, stan. 3 — ceramika o nieokreślonej chronologii. 130) Knapy, stan. 1 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 131) Kotowa Wola, stan. 3 wyroby krzemienne. 132) Kotowa Wola, stan. 4 wyroby krzemienne. 133) Mokrzyszów, stan. 2 — cmentarzysko kultury łużyckiej. 131) Kotowa Wola, stan. 3 — wyroby krzemienne. 132) Kotowa Wola, stan. 4 wyroby krzemienne. 133) kierka krzemieniowa. 136) Stale, stan. 1 — cmentarzysko ciałopalne. 137) Stale, stan. 2 — wyroby krzemienne i ceramika kultury łukyckiej. 138) Trześń, stan. 2 — siekierka krzemieniowa. 139) Wola Baranowska, stan. 1 — cmentarzysko ciałopalne.

Powiat Ustrzyki Dolne

140) Jamma, stan. 1 — grodzisko (?). 141) Łobozew, stan. 1 — wyroby krzemienne. 142) Łobozew,

stan. 2 — osada wczesnośredniowieczna. 143) Paniszczew, stan. 1 — wyroby krzemienne. 144) Teleśnica Oszwarowa, stan. 1 — wyroby krzemienne. 145) Teleśnica Oszwarowa, stan. 1 — ceramika łużycka. 146) Teleśnica Sanna, stan. 1 — ceramika łużycka. 147) Sokole — wyroby krzemienne, ceramika rzymska. 148) Ustianowa — ceramika wczesnośredniowieczna.

Powiat Jarosław

149) Czastkowice — osada z okresu rzymskiego. 150) Jarosław — Wzgórze Benedyktynek — osada z okresu wczesnośredniowiecznego. 151) Węgierka — osada średniowieczna*).

*) Dane do objaśnienia mapy uzyskano głównie z artykułu K. Moskwy (101 stan.) „Konserwatorskie badania archeologiczne przeprowadzone w województwie rzeszowskim w latach 1960—61” (1—24 stron maszynopisu + 2 mapki) oraz A. Kunysza: „Sprawozdanie z działalności działu archeologicznego Muzeum Okręgowego w Rzeszowie w latach 1960—1961” i J. Janowskiego: „Sprawozdanie z działalności działu archeologicznego Muzeum w Krośnie w latach 1960—1961”. Wszystkie w/w artykuły znajdują się w druku w Roczniku Muzeów Okręgu Rzeszowskiego pod redakcją A. Kunysza.